

brugets Interesser; det kunde ikke falde mig ind. Men jeg vilde ogsaa gjerne værge mig imod at byde Landbruget Stene for Brød. Jeg tror ikke, at Landbruget i nogensomhelst Grad vil være tjent med, at vi komme ind paa at faae en saadan særlig Stilling for os selv, der muligvis skulde kunne for Diebliffet, for en kort Tid, føre Noget med sig, men som sikkert vil vise sig at være feilagtig. Dersom det paa nogen Maade kunde bevises, at der i de foreliggende Forhold paa dette Omraade virkelig var Noget, der truede Agerbruget og vilde medføre, at Agerbruget gik til Grunde, saa vilde Stillingen jo være en anden. Men det er jo netop det, der mangler Bevis for. Det er jo ikke lykkedes en Eneste at føre Spor af Bevis for, at det danske Smør paa det engelske Marked eller nogetsomhelst andet Sted i Verden vilde kunne vinde en eneste Dre ved, at vi stride ind mod Kunstsmørret og foretage saa skarpe Foranstaltninger, som der er antydnet i det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig derfor, at det vilde være et temmelig enestaaende Tilfælde, om vi nu gik hen og sagde: For Landbrugets Skyld, som muligvis en Gang ad Aare kunde lide Tab, maa vi nu gaa hen og foretage et saadant Skridt.

Det ærede Medlem fra Ribe sluttede med at udtale, at han vilde foreslaa, at vi vedtoge det foreliggende Forslag i uforandret Skikkelse. Det forekommer mig, at naar vi søge at ophæve det foreliggende Forslag til Lov, saa er det Øvrige overflødig; thi det er et Forbud, som det indeholder, et rent og klart indirekte Forbud mod al Fabrikation af Kunstsmør; thi naar Ingen vil have det, saa vil Ingen fabrikere det — det er en soleklar Sag. Det er jo utvivlsomt, at naar der ikke maa tilføres Produktet Noget af det, som virkelig gjør, at Produktet ligner det, det skal forestille, saa er der ikke et Menneſte i Danmark, som har Interesse af det. Jeg gad vide, om Noget virkelig kunde have Lykſt til at producere et Produkt, som overhovedet er usælgeligt. Hvis vi vedtage Lovforslaget saaledes, som det foreligger, tror jeg virkelig, vi kunne spare os Forbudet — det er min bestemte Opfattelse om denne Sag. Jeg skal hermed slutte. De Udtalelser, som ere fremkomne af det ærede Medlem fra Stege, kan jeg ganske slutte mig til, men jeg skal ikke negte, at jeg ingenlunde anser mig for at være fastnaalet til et bestemt Standpunkt. Jeg er villig til at tage Hensyn til Andres Meninger. Forøvrigt vil jeg haabe, at disse noget skarpe Udtalelser, som ere faldne mod os, der staa paa den modsatte Side af de Herrer, om, at vi skulde ville bedrage Land-

bruget og deslige, ikke mere maatte komme frem. Jeg tror, at det vilde gavne Sagen mere, om vi unblade at bruge deslige skarpe Udtalelser imod hinanden.

Lauridsen: Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, er en af Grundene dertil, at jeg anser det for rigtigt at gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at denne Sag dog har et enkelt politisk Moment i sig. Jeg kan ikke ganske se bort fra, at det forekommer mig, at det er ikke saaledes, som det er blevet fremhævet af det ærede Medlem fra Ribe (Buss), at det er et fuldstændig økonomisk Spørgsmaal, blotet for ethvert politisk Hensyn, der her foreligger. Jeg kan ikke blive enig med ham i, at Arbejderne ere ganske ligegyldige i dette Spørgsmaal, og jeg kan endnu mindre være enig med ham i, at det for hele den store Del, vi navnlig her paa Sjælland have af ikke jordeiende Husmænd, er et ligegyldigt Spørgsmaal. Jeg tror, ja, jeg kan sige det ligefrem: Mine Erfaringer i saa Henseende gaa i den modsatte Retning, og de Henvendelser, som jeg har havt Leilighed til at faae, medens denne Sag har staaet paa Dagsordenen, ere ogsaa gaaede i en modsat Retning, der viser, at der ogsaa er Interesse i disse Klasser for denne Sag, og at disse Klasser selv have Følelsen af, at Vedtagelsen saavel af det absolute Forbud som af den høie Regjeringss Lovforslag vil paa mange Maader paavirke deres Interesser. Jeg maa slutte mig til de ærede Medlemmer, der synes at mene, at Regjeringens Lovforslag er enstydende med et Forbud. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt opfattet, og jeg skal sige, at skulde man ville gaa til den Slags Love, saa tror jeg, at det er rigtigere at tage det absolute Forbud fremfor at bibeholde et Produkt, hvis Farve man ikke alene har forbudt — det kunde endda være det samme — men hvori man har forbudt Indblanding af Smør og Fløde, altsaa bibeholde et Produkt, som jeg da veed, man ikke kan kalde Smør, og om hvilket man selv aabent erklærer, at det har hverken Smørrets Farve, Smag eller Lugt. Jeg synes, at man saa hellere maa gaa over i det rene Forbud; thi det Andet er kun at forsøge paa, under en mildere Form, at tilvende sig eller opnaa den samme Virkning som ved et Forbud. Jeg skal endvidere henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at Forholdene allerede nu ere saaledes her paa Sjælland, at det for en stor Del af den arbejdende Klasse bliver temmelig umuligt at erhverve, hvad man kalder sød Mælk, og det er et Savn, der føles i ikke ringe Grad. Jeg har havt Leilighed til at tale med flere Husmænd af Land-